

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011374
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7215011374.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2018, v trestnej veci obžalovaného Z. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obhajcu obžalovaného Z. F. Mgr. Dalibora Tverďáka proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 21. 9. 2017, sp. zn. 3T/111/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obhajcu obžalovaného Mgr. Dalibora Tverďáka.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/111/2015 zo dňa 21. 9. 2017 bol obžalovaný Z. F. uznaný vinným prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach a inde si neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna Z. F., nar. XX. X. XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 210/2006 zo dňa 1. 12. 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP 21/2007 zo dňa 30. 5. 2007 určená sumou po 645,- Sk (21,41 Eur) mesačne v období od 1. 1. 2006 do 30. 6. 2006 a sumou po 681,- Sk (22,61 Eur) mesačne od 1. 7. 2006 do budúca, a tak za obdobie od 1. 1. 2006 do 12. 11. 2014, kedy bol mal. Z. F. zverený súdom do náhradnej osobnej starostlivosti, dlhuje ÚPSVaR Košice sumu 1 254,12 Eur a za obdobie od 14. 11. 2014 do 30. 4. 2015, kedy bola mal. Z. F. na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 88/2014 zo dňa 15. 10. 2014 nariadená ústavná starostlivosť a obvinenému bola určená vyživovacia povinnosť mesačne vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, dlhuje G. G. G. F.Č. G. G., F. sumu 162,78 Eur.

Bol mu za to podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 49 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obhajcu obžalovaného Z. F. Mgr. Dalibor Tverďák, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní čo do výroku o uloženom treste obžalovanému, ktoré aj bližšie písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné.

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Soňou Mihalákovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.9.2017 v Košiciach v konaní proti ušlému takto rozhodol: obžalovaný Z. F., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom F., P. č. XX, prechodne C., K. G. XX, G., F. je vinný, že v F. a inde si neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna Z. F., nar. XX. X. XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola

rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 210/2006 zo dňa 1. 12. 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP 21/2007 zo dňa 30. 5. 2007 určená sumou po 645,- Sk (21,41 Eur) mesačne v období od 1. 1. 2006 do 30. 6. 2006 a sumou po 681,- Sk (22,61 Eur) mesačne od 1. 7. 2006 do budúca, a tak za obdobie od 1.1.2006 do 12. 11. 2014, kedy bol mal. Z. F. zverený súdom do náhradnej osobnej starostlivosti, dlhuje ÚPSVaR Košice sumu 1.254,12 Eur a za obdobie od 14. 11. 2014 do 30. 4. 2015, kedy bola mal. Z. F. na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 88/2014 zo dňa 15. 10. 2014 nariadená ústavná starostlivosť a obvinenému bola určená vyživovacia povinnosť mesačne vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, dlhuje G.H. G. G. F. G. G., F. sumu 162,78 Eur, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom, tým spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Za to mu uložil podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku a jeho stručnom odôvodnení a poučení o práve podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice II, obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie voči výroku o treste.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu žiadal, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr. por. a aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu alebo trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Podľa § 311 ods. 2 Tr. por. odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o treste, keďže má za to, že súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom, ktorým obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, porušil ustanovenia Trestného zákona a uložený trest je neprimeraný.

Vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a má obžalovaný za to, že s použitím § 39 od. 1 Tr. zák. na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, prípadne trest odňatia slobody kratšieho trvania, t.j. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Okolnosti prípadu sú dané najmä obdobiami, kedy si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť, keďže je zrejmé, že od tohto obdobia už uplynul dlhší čas (obdobie od 1.1.2005 do 12. 11. 2014, 14. 11. 2014 do 30. 4. 2015), pričom obžalovaný bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody, resp. bol nezamestnaný, v súčasnosti sa má zdržiavať v Anglicku a nie je známe, žeby od svojho odchodu do Anglicka páchal akúkoľvek protispoločenskú činnosť, a teda uloženie trestu odňatia slobody je v tomto prípade v rozpore s účelom trestu, pričom ochranu spoločnosti je v tomto prípade možné zabezpečiť aj uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákomom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovedí svedkov Z. F. ml. - syna obžalovaného, Ing. E. Š., Mgr. B. Y., X. Z. - pestúny Z. F. ml., výsluchom svedka JUDr. E. F., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom. Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného Z. F. dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne správne a zákonne odôvodnil.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obhajcu obžalovaného Z. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.